

# REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. LEONARDA LORENTOWICZA I PRYZNANAWANIA STATUETKI „LEONARDA”

## ROZDZIAŁ I MEDAL IM. LEONARDA LORENTOWICZA

### § 1

Medal im. Leonarda Lorentowicza, zwany dalej Medalem, stanowi wyraz szczególnego wyróżnienia i jest przyznawany osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym za wybitne zasługi dla Uzdrowska Ciechocinek i jego mieszkańców oraz za szczególną aktywność w działalności na rzecz Towarzystwa Przyjaciół Ciechocinka.

### § 2

Odznaką Medalu jest krążek o średnicy 70 mm, wykonany z platynowanego tombaku.

Awers : popiersie na wprost, z boku napis : Prof. Leonard Lorentowicz 1871- 1951.

Rewers : stylizowane tężnie, w otoku 1906-1986 80-lecie Towarzystwa Przyjaciół Ciechocinka.

Sygnowany na awersie monogram EG. Projektował i wykonał Edward Gorgol.

### § 3

Medale są bieżąco numerowane w specjalnej ewidencji prowadzonej przez Kapitułę.

Numer ewidencyjny Medalu umieszcza się w dyplomie.

## ROZDZIAŁ II STATUETKA „Leonarda”

### § 4

Statuetka „Leonarda”, zwana dalej Statuetką, stanowi wyraz wyjątkowego wyróżnienia i jest przyznawana osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym za wybitne zasługi dla Ciechocinka i jego mieszkańców, a w szczególności za:

- tworzenie nowych miejsc pracy w Ciechocinku,
- wieloletnią, szczególną aktywność i kierowanie się dobrem społeczności lokalnej,
- szeroko rozumianą działalność inwestycyjną na terenie Ciechocinka, tj. wnoszenie nowych obiektów lub renowacja obiektów zabytkowych,
- prowadzenie działalności z poszanowaniem :
  - a) wartości historycznych Ciechocinka,
  - b) walorów przyrodniczych i uzdrowiskowych,
  - c) godności ludzkiej i pracowniczej

### § 5

„Leonard” jest statuetką z brązu o wysokości 20 cm przedstawiającą męczyznę dźwigającego granitowy kamień, osadzoną na podstawie z brązu; całość umocowana na podstawie z granitu.

## ROZDZIAŁ III TRYB NADAWANIA MEDALU IM. LEONARDA

## LORENTOWICZA I PRYZNANAWANIA STATUETKI „LEONARDA”

### § 6

1. Medal i statuetka przyznawane są przez Kapitułę wybieraną zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym przez Zarząd TPC.

2. Kapituła działa w siedmioosobowym składzie, jej pracami kieruje przewodniczący wybrany spośród jej członków w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów.

3. Siedzibą Kapituły jest lokal Towarzystwa Przyjaciół Ciechocinka.

4. Posiedzenia Kapituły są poufne.

### § 7

1. Prawo zgłaszania kandydatów do uhonorowania Medalem i. Leonarda Lorentowicza lub Statuetką „Leonarda” mają stowarzyszenia, organizacje społeczne i inne instytucje oraz osoby fizyczne.

2. Wnioski o nadaniu Medalu/Statuetki (wzór stanowi załącznik do niniejszej uchwały) mogą wpływać do Kapituły w każdym czasie i będą rozpatrywane w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego.

3. Wniosek powinien zawierać podstawowe dane i charakterystykę kandydata, nazwę (nazwisko) zgłaszającego oraz opinię o kandydacie, a w szczególności o jego zasługach dla Ciechocinka lub TPC.

4. Wnioski należy składać do przewodniczącego Kapituły, który w razie potrzeby może zwrócić się do zgłaszającego o uzupełnienie aplikacji o niezbędne informacje dotyczące osiągnięć kandydata.

5. Kapituła może przyznać Medal/Statuetkę pośmiertnie z zachowaniem procedury określonej w niniejszym regulaminie.

6. Kapituła po podjęciu uchwały informuje Zarząd o swojej decyzji.

### § 8

1. Listę zgłoszonych kandydatów wraz z uzasadnieniem przedstawia przewodniczący Kapituły podczas jej posiedzenia.

2. Przyznanie Medalu/Statuetki następuje na podstawie uchwały Kapituły w głosowaniu jawnym bezwzględną większością głosów ( liczba głosów „za” wyższa od sumy głosów „przeciw” i wstrzymujących).

3. Na żądanie choćby jednego członka Kapituły przewodniczący zarządza głosowania tajne i w tym celu powołuje komisję skrutacyjną.

4. Kapituła ma prawo nie przyznać Medalu/Statuetki.

### § 9

Medal im. Leonarda Lorentowicza / Statuetka „Leonarda” wręczane są uroczyście - z reguły raz w

roku- przez prezesa Zarządu TPC i przewodniczącego Kapituły.

#### §10

Osoby uhonorowane Medalem/Statuetką mają prawo uczestniczyć we wszystkich uroczystościach i imprezach organizowanych przez TPC.

#### § 11

1. Kapituła może podjąć uchwałę o pozbawieniu Medalu/Statuetki w razie stwierdzenia, że:

- nadanie Medalu/Statuetki nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd

albo

- odznaczony dopuścił się czynu, wskutek którego stał się niegodnym Medalu/Statuetki.

2. Uchwałę w tej sprawie Kapituła podejmuje na

wniosek podmiotu określonego w §7 ust.1 lub z własnej inicjatywy.

3. Zapisy § 8 stosuje się odpowiednio.

#### § 12

Podczas posiedzenia Kapituły sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący i sekretarz ww. gremium.

#### § 13

Dokumentację związaną z nadawaniem Medalu i przyznawaniem Statuetki prowadzi sekretarz Kapituły.

#### § 14

Niniejszy regulamin jest do wglądu w siedzibie Towarzystwa Przyjaciół Ciechocinka.

## Z ŻYCIA MIASTA

# Dziękczynienie za kanonizację św. abp Zygmunta Szczęsnego Felińskiego

**W niedzielę 24 października w ciechocińskim kościele z udziałem Matki Prowincjalnej Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, odbyło się dziękczynienie za kanonizację założyciela Zgromadzenia - św. abp Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.**

24 X o godz. 13:00 w kościele w Ciechocinku odbyło się dziękczynienie za kanonizację świętego abp. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego. Mszę św. sprawował ks. prałat Grzegorz Karolak wraz z ks. Piotrem Kowalskim i ks. Wojciechem Marszałem. Na wejście stary chór parafialny „Cantate Deo” pod kierownictwem s. Janiny Osieckiej wykonał pieśń „Gaude Mater Polonia”. Przed Mszą św. program słowno-muzyczny poświęcony arcybiskupowi, zaprezentowały dziewczęta z gimnazjum wraz z s. Martą Jagielską, kancelistką.

Abp Zygmunt Szczęsny Feliński urodził się k. Łucka na Wołyniu w 1822 r. w rodzinie szlacheckiej. Studia odbył w Moskwie i na Sorbonie. W Paryżu przyjaźnił się z Juliuszem Słowackim i był obecny przy śmierci poety, który był starszy od niego o 13 lat. W 1851 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Żytomierzu. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1855 r. w Petersburgu. W dwa lata później w Petersburgu - pod bokiem cara, założył Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, w czasie gdy likwidowano inne zgromadzenia zakonne – mówiła na zakończenie Matka Prowincjalna z Poznania s. Bolesława Dębska. Bł. Pius IX mianował go w 1862 r. arcybiskupem Warszawy. Do stolicy przybył w trudnym okresie przed wybuchem Powstania Styczniowego, gdy kościoły warszawskie od 4 miesięcy były zamknięte, nasilały się aresztowania i zsyłki na Sybir. Został chłodno przyjęty przez stolicę. Po wybuchu powstania, stawał w obronie uciśnionych. 15 III 1863 r. w liście do cara Aleksandra II występował w obronie Kościoła i Narodu. Protestował też 12 czerwca po po-

wieszeniu na Cytadeli kapelana oddziałów powstańczych. 14 czerwca 1863 r., po 16 miesiącach pasterzowania, jako więzień stanu opuścił stolicę na zawsze. Został zesłany do Jarosławia nad Wołgą, gdzie przebywał 20 lat. Po zwolnieniu nie mógł powrócić na tereny podległe Rosji. Osiadł w Dźwiniacze, majątku hrabiowskim na wsi galicyjskiej, gdzie spędził ostatnie 12 lat.

Zmarł w pałacu biskupim w Krakowie 17 IX 1895 r., przeżywszy 73 lata, gdy średnia wieku mężczyzn wynosiła wtedy 45/50 lat – wspomniął w homilii ks. prał. G. Karolak. W uroczystościach pogrzebowych na Wawelu, które były wielką manifestacją patriotyzmu, przemawiał św. bp Józef Sebastian Pelczar. Pochowany pierwotnie na cmentarzu Rakowickim, po 5 dniach jego ciało przewieziono do miejsca ostatniego pobytu na Ukrainie. W 1920 r. jego trumnę przywieziono do Warszawy i złożono w dolnym kościele Świętego Krzyża, a 14 kwietnia 1921 r. uroczystie przeniesiono do podziemi katedry warszawskiej. Po beatyfikacji jego szczątki umieszczono w ołtarzu w kapicy Literackiej. Beatyfikowany przez Jana Pawła II w Krakowie 18 sierpnia 2002 r., a kanonizowany przez Benedykta XVI w Watykanie 11 października 2009 r.

W dziękczynieniu za kanonizację uczestniczyły ciechocińskie Siostry Rodziny Maryi oraz siostry tegoż zgromadzenia z Włocławka, Lubienia i Matka Prowincjalna z Poznania, jednej z 3 prowincji w Polsce, obok Warszawy i Krakowa. Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi jest około 1100 i mieszkają one w 145 domach zakonnych i posługują w domach dziecka, szkołach, a także w szpitalach i domach pomocy. Siostry oprócz Polski posługują też na Białorusi, Ukrainie, Rosji, Kazachstanie, Włoszech oraz w Brazylii - od 1906 r. w 60 domach posługuje 340 sióstr.

Wojciech Krzysztof Jankowski